

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 6Svk/3/2021
Identifikačné číslo spisu: 2020200083
Dátum vydania rozhodnutia: 24. januára 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Michal Matulník
Funkcia: predseda senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:2020200083.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Matulníka, PhD. (sudca spravodajca) a sudcov JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a JUDr. Martina Tisa v právnej veci žalobcov: 1. E. S. H., trvale bytom Q. XXX, U. Q., 2. E. H., trvale bytom Q. XXX, U. Q., obaja právne zastúpení JUDr. Norbertom Horváthom, advokátom so sídlom Slniečná 592/2, Galanta, proti žalovanému: Okresný úrad Trnava, pozemkový a lesný odbor, so sídlom Vajanského 22, Trnava, za účasti: 1. S. T., trvale bytom H. F. XX, U., zastúpený Heringeš & Veverka, s.r.o., so sídlom Einsteinova 11, Bratislava, 2. Poľovnícke združenie „JAGER“, so sídlom Štefánikova 9, Trnava, IČO: 52 245 802, o preskúmanie zákonnosti opatrenia žalovaného č. OU-TT-PLO-2020/016220 zo dňa 05. marca 2020, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcov 1. a 2. proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/28/2020-93 zo dňa 18. februára 2021, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 14S/28/2020-93 zo dňa 18. februára 2021 m e n í tak, že zrušuje opatrenie žalovaného č. OU-TT-PLO-2020/016220 zo dňa 05. marca 2020 a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Žalobcovia 1. a 2. m a j ú n á r o k na náhradu trov konania na krajskom súde a kasačnom súde voči žalovanému v rozsahu 100 %.

Ďalším účastníkom konania 1. a 2. sa právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

O d ô v o d n e n i e

I.

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trnave podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu žalobcov 1. a 2. o preskúmanie zákonnosti opatrenia žalovaného č. OU-TT-PLO-2020/016220 zo dňa 05. marca 2020. O trovách konania rozhodol s poukazom na § 168 SSP tak, že žalovanému ani pribratým účastníkom konania ich náhradu nepriznal.

2. Opatrením č. OU-TT-PLO-2020/016220 zo dňa 05. marca 2020 žalovaný zaevidoval v zmysle § 16 ods. 1 zákona č. 274/2009 Z.z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o poľovníctve“) zmluvu o užívaní poľovného revíru „Ž. U.“.

3. Krajský súd konštatoval, že napadnuté opatrenie žalovaného nie je v rozpore so zákonom, netrpí teda vadou nepreskúmateľnosti.

4. Dal do pozornosti, že proces evidencie zmluvy o užívaní poľovného revíru, ktorého účelom je priznať jej právne účinky majúce za následok vznik, zmenu alebo zánik práv a povinností v súvislosti s užívaním poľovného revíru, je teda špecifickým administratívnym procesom, ktorý vzhľadom na jeho uvedený účel musí tiež korešpondovať a naplňovať ústavný účel zákonnosti vyjadrený v článku 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. V intenciách uvedeného tak možno konštatovať, že aj keď sa podľa § 79 ods. 2 písm. c/ zákona o poľovníctve na toto administratívne konanie nevzťahujú ustanovenia zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), aj napriek tomu ide o správny proces, pretože sa uskutočňuje pred správnym orgánom, a teda aj v tomto procese, v záujme zachovania princípu zákonnosti, musia byť dodržané jeho limity proklamované v § 3 správneho poriadku (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 721/2016 z 08. marca 2017).

5. V nadväznosti na uvedené, ako aj vzhľadom na § 16 ods. 1 a 2 zákona o poľovníctve vyslovil, že činnosť správneho orgánu disponujúceho zákonným oprávnením vykonávať evidenciu zmluvy o užívaní poľovného revíru nie je iba automatická, majúca formálno-technický charakter. Správny orgán predloženú zmluvu zaeviduje až po preskúmaní podmienok jednak hmotnoprávných, ako aj procesnoprávných podľa zákona o poľovníctve, v nadväznosti na príslušné hmotnoprávne podmienky podľa Občianskeho zákonníka, pokiaľ ide o uzatváranie takýchto zmlúv účastníkmi právneho úkonu.

6. Zdôraznil, že okresný úrad je v konaní o evidencii predloženej zmluvy o užívaní poľovného revíru povinný skúmať, či o využití práva poľovníctva v poľovnom revíri rozhodol vlastník samostatného poľovného revíru alebo vlastníci spoločného poľovného revíru podľa § 5 zákona o poľovníctve, či zmluva o užívaní poľovného revíru bola uzavretá medzi vlastníkom poľovného revíru, resp. vlastníkmi spoločného poľovného revíru a oprávnenou osobou podľa § 13 ods. 1 písm. a/ až d/ zákona o poľovníctve, a či táto zmluva obsahuje zákonom predpísané náležitosti (§ 14 zákona o poľovníctve), ako aj, či ju podpísali vlastníci poľovných pozemkov, vlastníci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru (§ 16 ods. 1 zákona o poľovníctve), resp. prostredníctvom zástupcov, splnomocnených na uzavretie zmluvy na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov podľa § 5 zákona o poľovníctve. V konaní je taktiež potrebné písomným splnomocnením vlastníka preukázať, kto za konkrétneho vlastníka konal, a v akom rozsahu a kedy bola plná moc udelená. Žiadosť o evidenciu zmluvy o užívaní poľovného revíru obsahuje ako povinnú prílohu notársku zápisnicu osvedčujúcu priebeh zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov (§ 16 ods. 1 zákona o poľovníctve), pričom táto notárska zápisnica musí obsahovať prílohu, ktorou je listina prítomných s náležitosťami uvedenými v § 5 ods. 5 zákona o poľovníctve. Je teda úlohou žalovaného ako správneho orgánu zhromaždiť podklady, z ktorých vyplynie, či boli zákonné podmienky pre evidenciu zmluvy o užívaní poľovného revíru splnené.

7. V tomto kontexte krajský súd preskúmal napadnuté opatrenie s prihliadnutím na podané námietky, pričom v prvom rade konštatoval, že nie je pochýb, že opatrenie, ktoré bolo vydané, je predmetom súdneho prieskumu, čo nerozporuje žalobca, ani sám žalovaný. Vo vzťahu k námietke žalobcu, že zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov nebolo zvolané v súlade so zákonom a takisto, že priebeh a hlasovanie na tomto zhromaždení neprebegli v súlade so zákonom, krajský súd poukázal na notársku zápisnicu N 11/2020, Nz 5367/2020, NCRIs 5489/2020, ktorá bola vydaná notárom D.. E. W., notárom v Prievidzi, ktorá osvedčovala priebeh zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov začlenených do poľovného revíru. Uvedený notár v zápisnici konštatuje, že pozvánky na zasadnutie zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov boli vyvesené na úradných tabuliach obcí príslušných katastrálnych území, t. j. obce Q., obce H. a mesta U. formou verejnej vyhlášky podľa § 5 ods. 3

zákona o poľovníctve a boli aj pozvánky zaslané poštou. V tejto súvislosti žalobcovia dali pripomienku a námietku, že pozvánka na obecnom úrade Q., ktorá bola na úradnej tabuli, nebola podpísaná asigovaná zvolávateľom a teda tento úkon je neplatný, nakoľko podľa § 5 zákona o poľovníctve, takáto pozvánka vyžaduje zvolanie písomnou formou a musí byť podpísaná zvolávateľom.

8. Krajský súd ďalej poznamenal, že podľa § 5 ods. 3 zákona o poľovníctve, zhromaždenie zvoláva zástupca najmenej jednej tretiny vlastníkov poľovných pozemkov (zvolávateľ), počítanej z výmery pozemkov navrhovaných na začlenenie do poľovného revíru písomnou pozvánkou alebo verejnou vyhláškou, ktorá musí byť zverejnená vo všetkých dotknutých obciach obvyklým spôsobom najmenej päť pracovných dní pred konaním zhromaždenia. Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že povinnosťou zvolávateľa je buď písomnou pozvánkou alebo verejnou vyhláškou zvolať zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov a táto pozvánka musí byť zverejnená v obciach, kde sa tieto poľovné pozemky nachádzajú, najmenej päť pracovných dní pred konaním zhromaždenia. Z tohto ustanovenia nevyplýva, že je potrebné, aby táto pozvánka bola signovaná zvolávateľom. Na druhej strane, pokiaľ nebola táto skutočnosť vykonaná, tak ako to namietajú žalobca, podľa názoru krajského súdu táto okolnosť nemá za následok to, že zvolanie zhromaždenia vlastníkov poľovných revírov bolo v rozpore so zákonom, pretože ako uviedol aj žalovaný vo svojom vyjadrení, verejnú vyhlášku v jednotlivých obciach nevyvesuje zvolávateľ, ale túto skutočnosť zabezpečuje obec. Pokiaľ nebola v obci Q. táto vyhláška podpísaná zvolávateľom, nič nemení na skutočnosti, že dotknutí vlastníci poľovných pozemkov sa o termíne zhromaždenia mohli dozvedieť. Navyše dodal, že zo spisového materiálu nie je žiadnym spôsobom preukázané, že skutočne tvrdenie, že táto pozvánka nebola signovaná zvolávateľom, je správne, pretože notár v notárskej zápisnici, ktorý osvedčoval priebeh zhromaždenia uviedol, že pozvánky boli vyvesené na úradných tabuliach obcí Q., H. a mesta U. formou verejnej vyhlášky podľa § 5 ods. 3 zákona o poľovníctve a boli aj zaslané poštou. Krajský súd teda námietku žalobcov, že zhromaždenie bolo zvolané nezákonným spôsobom považoval za nedôvodnú.

9. Pokiaľ ide o námietku žalobcov, že celý priebeh zhromaždenia bol vedený nezákonným spôsobom, krajský súd preskúmal obsah napadnutej notárskej zápisnice, z ktorej zistil, že notár sa vysporiadal jednak s otázkou uznášaniaschopnosti členov na tomto zhromaždení, keď konštatoval, že zhromaždenia spoločníkov sa zúčastnili vlastníci poľovných pozemkov vo výmere 687,881709 ha, čo je v prepočte 62,746 % všetkých vlastníkov pozemkov v poľovnom revíri. V bode VI. notárskej zápisnice je konštatované, že predsedajúca zhromaždenia, na základe zvolávateľom overenej listiny prítomných a jej členov podľa § 5 ods. 4 zákona o poľovníctve vyslovila, že zhromaždenie je uznášaniaschopné, pretože z celkovej výmery revíru 1096,2960 ha sa zhromaždenia zúčastnili a svoje vlastníctvo preukázali účastníci spolu s výmerou 687,881709 ha, čo je v prepočte 62,746 %, t. j. zhromaždenia sa zúčastnilo viac ako nadpolovičná väčšina vlastníkov poľovných revírov počítaná podľa výmery všetkých poľovných pozemkov začlenených do poľovného revíru, čím bola splnená podmienka uznášaniaschopnosti tohto zhromaždenia. Krajský súd v tejto súvislosti teda nemal žiadne pochybnosti, že zhromaždenie bolo uznášaniaschopné, pretože priebeh tohto zhromaždenia osvedčil aj samotný notár.

10. Ohľadom skutočnosti, že prítomní účastníci boli skutočne zástupcovia, resp. vlastníci poľovných revírov, poukázal tak krajský súd, ako aj žalovaný, že z dôvodu presnej identifikácie jednotlivých vlastníkov poľovných pozemkov a presnej špecifikácie výmer jednotlivých vlastníkov bola spoločnosťou Vrlák s.r.o., so sídlom Pribinova 471/102 Hlohovec, vypracovaná analýza vlastníckych vzťahov na celkovú výmeru poľovných pozemkov začlenených v poľovnom revíri, pričom dôvodom vypracovania tejto analýzy bola skutočnosť, že v katastrálnom území U. sa nachádzali viaceré poľovné revíry a túto analýzu mali prítomní účastníci k dispozícii pri prezentácii a mohli sa s ňou oboznámiť. Preto ani námietku žalobcov, že nebolo skúmané, či sa zhromaždenia zúčastnili skutočne vlastníci poľovných pozemkov, ktoré mali byť začlenené do poľovného revíru, nepokladal za dôvodnú. Uvedená skutočnosť, že skúmanie vlastníkov poľovných revírov bolo dostatočné, je zachytená v bode IV. notárskej zápisnice, preto krajský súd nemal pochybnosť o pravdivosti tvrdení, ktoré boli osvedčené takouto notárskou zápisnicou.

11. Pokiaľ ide o námietku žalobcov, že zhromaždenie si zvolilo len jedného splnomocnenca vlastníkov poľovných pozemkov, a že táto skutočnosť je v rozpore s § 5 ods. 7 zákona o poľovníctve, krajský súd poznamenal, že z ustanovenia § 5 ods. 7 vyplýva, že zhromaždenie si zvolí ním určený počet splnomocnencov, ktorým určí rozsah zastupovania vlastníkov poľovných pozemkov podľa tohto zákona. Z uvedeného ustanovenia teda nevyplýva, že je potrebné si zvoliť viac ako jedného splnomocnenca, pokiaľ vlastníci poľovných pozemkov uznajú za vhodné, že ich môže zastupovať jedna osoba, a že táto osoba bude hájiť ich záujmy, tak ustanovenie § 5 ods. 7 nie je porušené tým, že si títo vlastníci zvolia len jedného splnomocnenca. Výklad právneho zástupcu žalobcov, že je potrebné, aby boli zvolení minimálne dvaja, označil za nesprávny, nakoľko mal za to, že aj zo samotného ustanovenia je zrejmé, že si zhromaždenie zvolí určený počet splnomocnencov, teda nevyklučuje ani možnosť zvoliť si jedného splnomocnenca. Pokiaľ by zákon vyžadoval na takýto úkon minimálne dvoch splnomocnencov, zákonodarca by určite túto skutočnosť premietol aj do uvedeného ustanovenia, kedy by použil slovko najmenej dvoch, príp. iné slovné spojenie, z ktorého by bolo zrejmé, že jeden splnomocnenec na takýto úkon nemôže byť ustanovený. Z tohto dôvodu pokladal krajský súd aj túto námietku za nedôvodnú.

12. Taktiež uviedol, že z uznesenia č. 6 prijatého na zhromaždení spoluvlastníkov poľovných revírov jednoznačne vyplýva, že zhromaždenie viac ako nadpolovičnou väčšinou 62,746 % vlastníkov poľovných pozemkov, počítanou z výmery všetkých poľovných pozemkov začlenených do poľovného revíru rozhodlo o splnomocnení vlastníkov poľovného revíru, a to S. T., nar. XX. E. XXXX, bytom H. F. XXXX/XX, XXX XX U., ktorý je oprávnený v mene vlastníkov poľovných pozemkov podpísať zmluvu o užívaní poľovného revíru s poľovným združením „JAGER“, so sídlom Štefánikova 99/9, 917 01 Trnava, v zmysle uznesenia zhromaždenia, ako aj iné žiadosti a písomnosti, resp. aj všetky úkony súvisiace s výkonom práva poľovníctva v poľovnom revíri bez obmedzenia rozsahu vrátane uzavretia, podpísania, prípadného dodatku o užívaní poľovného revíru poľovníckym združením „JAGER“. Doplnil, že z vyššie uvedeného uznesenia, ktoré bolo prijaté na zhromaždení, nijako nevyplýva, že pokiaľ došlo k predloženiu, resp. podaniu žiadosti o evidenciu zmluvy poľovného revíru „Ž. U.“ iným subjektom ako zástupcom vlastníkov poľovných pozemkov, došlo k porušeniu tohto uznesenia, pretože z uvedeného textu uznesenia nijako nevyplýva, že zhromaždenie vlastníkov poľovných revírov splnomocnilo na tento úkon práve S. T.. Toto tvrdenie žalobcov vyhodnotil ako zavádzajúce, a preto považoval túto skutočnosť za irelevantnú, navyše zo samotnej zmluvy o užívaní poľovného revíru je zrejmé, že táto zmluva bola uzatvorená subjektmi, ktoré boli na to oprávnené a táto zmluva bola riadne predložená Okresnému úradu Trnava, pozemkový a lesný odbor, Trnava, čo je zrejmé aj z obsahu spisového materiálu.

13. Vo vzťahu k námietke, že žalobcovia upozornili žalovaného svojím podaním zo dňa 20. februára 2020 na zjavné nezákonnosti zhromaždenia, pričom žalovaný sa týmito námietkami vôbec nezaoberal, krajský súd uviedol, že celý priebeh zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov bol osvedčený notárskou zápisnicou a žalovaný tento úkon považoval za bezchybný a právne relevantný, a preto zmluvu o prenájme poľovného revíru zaevidoval napadnutým opatrením, bez toho, aby videl akýkoľvek zmysel vyjadrovať sa k námietkam, ktoré boli vznesené žalobcami, a ktoré boli vyriešené už v priebehu zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov, kde tieto námietky prednášal zástupca žalobcov a kde sa s nimi notár vysporiadal.

14. Pripustil, že súd pri preskúvaní opatrenia, ktorým došlo k zaevidovaniu zmluvy o prenájme poľovného revíru, musí v rámci svojej prieskumnej činnosti preskúmať, či predložená zmluva, ktorou došlo k evidencii zmluvy o užívaní poľovného revíru je v súlade s § 14 ods. 3 zákona o poľovníctve a táto nie je uzatvorená so subjektom podľa § 13 ods. 1 zákona o poľovníctve. Napokon zopakoval, že z ustanovenia § 14 ods. 3 cit. zákona vyplýva, aké náležitosti zaevidovaná zmluva musí obsahovať, pričom krajský súd v intenciách tohto ustanovenia preskúmal aj uvedenú zmluvu, pričom zistil, že uvedená zmluva má všetky podstatné náležitosti, ktoré si vyžaduje ustanovenie § 14 ods. 3 písm. a/ až g/ zákona o poľovníctve, a preto krajský súd nevzhliadol dôvod, aby nedošlo k zaevidovaniu tejto zmluvy, tak ako to vykonal žalovaný. Pokiaľ ide o skutočnosť, či uvedená zmluva spĺňa aj náležitosti § 13 ods. 1 zákona o poľovníctve, krajský súd zistil, že ani toto ustanovenie nebolo vo vzťahu k

evidencii zmluvy porušené, pretože užívanie poľovného revíru bolo postúpené písomnou zmluvou na poľovnícku organizáciu podľa § 32 zákona o poľovníctve, tak ako si to vyžaduje zákon.

II.

15. Proti tomuto rozsudku podali žalobcovia 1. a 2. v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť.

16. Namietali, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP), a tiež, že sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu (§ 440 ods. 1 písm. h/ SSP).

17. Uviedli, že žalovaný sa pri skúmaní podmienok na možnosť, resp. nutnosť evidencie zmluvy o užívaní poľovníckeho revíru neriadil zásadou materiálnej pravdy, nakoľko z obsahu spisového materiálu nevyplýva, že preveril vlastnícke pomery, a či došlo k ich porovnaniu s údajmi uvedenými v listine prítomných zo zhromaždenia vlastníkov, na základe ktorých boli účastníkom zhromaždenia vlastníkov priznané hlasovacie práva. Ďalej uviedli, že odkaz žalovaného na analýzu vlastníckych vzťahov vypracovanú spoločnosťou VRLÁK, s.r.o., ktorá však nemá v predmete podnikania oprávnenie na poskytovanie geodetických a kartografických činností, aktuálnej ku dňu 28. októbra 2019, neobstojí ani s odkazom na potrebu rešpektovania zásady hospodárnosti konania, najmä, keď uvedená analýza bola žalobcami spochybnená.

18. Mali za to, že logickým a systematickým výkladom § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve je nutné dospieť k dvom záverom, a to, že žalovaný zmluvu o užívaní poľovného revíru nezaeviduje, ak ju o.i. nepodpísali vlastníci spoločného poľovného revíru vlastníci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru, ako aj to, že v tomto smere musí vykonať dokazovanie.

19. Tvrdili, že súčet výmer deklarovaných účastníkmi, resp. zvolávateľmi zhromaždenia vlastníkov nie je pravdivý, a je len účelovo uvedený s cieľom zabezpečenia jednak uznášaniaschopnosti zhromaždenia vlastníkov, ako aj s cieľom deklarovania naplnenia podmienky § 5 ods. 3 zákona o poľovníctve, že zhromaždenie vlastníkov nebolo zvolané jednou tretinou vlastníkov poľovných pozemkov začlenených do poľovného revíru a nebolo uznášaniaschopné. V spojitosti s uvedeným poukázali na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) sp. zn. 7Sžo/66/2016 zo dňa 25. apríla 2018.

20. S ohľadom na uvedené mali za to, že rozhodnutia prijaté na zhromaždení vlastníkov, a tým aj zmluva o užívaní poľovného revíru sú absolútne neplatné a od počiatku neúčinné, na základe čoho je nezákonné a nepreskúmateľné napadnuté opatrenie, ktorým bola zmluva o užívaní poľovného revíru zo strany žalovaného zaevidovaná.

21. Dodali, že z obsahu administratívneho spisu nie je zrejmé ani to, akým spôsobom žalovaný verifikoval správnosť údajov týkajúcich sa vlastníckej podstaty zvolávateľov, resp. účastníkov zhromaždenia vlastníkov obsiahnutých v listine prítomných, čím by preukázal splnenie podmienky na evidenciu zmluvy o užívaní poľovného revíru zakotvenej v § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve.

22. Taktiež zdôraznili, že § 13 v spojení s § 5 zákona o poľovníctve jasne ustanovuje podmienky, na základe ktorých možno postúpiť výkon práva poľovníctva, a aké podmienky musia byť splnené na to, aby vôbec došlo k postúpeniu užívania konkrétneho poľovného revíru. Doplnili, že prvou podmienkou je, že zmluvu musia uzatvoriť vlastníci spoločného poľovného revíru vlastníci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru. Táto otázka musí byť vyriešená už v čase konania zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov a z hľadiska žalovaného musí byť verifikovaná, a to preskúmaním vlastníckych vzťahov v rámci poľovného revíru ku dňu jeho konania. Z administratívneho spisu žalovaného však nevyplýva splnenie týchto podmienok, nakoľko uvedené nevyplýva z notárskej zápisnice.

23. Žalovanému preto vyčítali, že zmluvu o užívaní poľovného revíru zaevidoval, avšak nerešpektoval základné zásady správneho konania v zmysle § 3 správneho poriadku a napadnuté opatrenie vydal bez toho, aby vychádzal zo spoľahlivo zisteného stavu veci, teda nepostupoval v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi, ktoré sa na daný prípad vzťahujú, najmä nerešpektoval zásadu materiálnej pravdy. V spojitosti s uvedeným poukázali na rozsudky najvyššieho súdu sp. zn. 4Sžo/72/2014 a 4Sžr/73/2016, ako aj jeho rozsudok sp. zn. 5Sžk/1/2018.

24. Navrhli, aby Najvyšší správny súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že opatrenie žalovaného č. OU-TT-PLO-2020/016220 zo dňa 05. marca 2020 zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie.

III.

25. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti žalobcov 1. a 2. vyjadril podaním zo 07. júna 2021. Za neodôvodnenú označil námietku, spočívajúcu v tvrdení, že vlastnícke pomery neboli preverené a porovnané, či sú zhodné s aktuálnymi údajmi so stavom katastra nehnuteľností, ako aj, že analýza vlastníckych vzťahov je spochybnená, tiež, že súčet výmer deklarovaných účastníkmi, resp. zvolávateľmi zhromaždenia vlastníkov nie je pravdivý, a že zhromaždenie vlastníkov nebolo zvolané jednou tretinou vlastníkov poľovných pozemkov začlenených do poľovného revíru a nebolo uznášaniaschopné.

26. Nakoľko v katastrálnom území U. sa nachádzajú tri poľovné revíry (H. U., Ž. U. I. J. U.) a niektorí spoluvlastníci majú svoje pozemky začlenené aj v druhých poľovných revíroch, z toho dôvodu bola vypracovaná analýza, ktorá presne identifikovala výmery poľovných pozemkov, nachádzajúcich sa v poľovnom revíri Ž. U. u jednotlivých vlastníkov poľovných pozemkov. Ďalej uviedol, že tvrdenie žalobcov, že spochybňujú uvedenú analýzu je zavádzajúce, pretože v bode IV. notárskej zápisnice zástupca žalobcov neuviedol žiadne nesúhlasné stanovisko pri schvaľovaní tejto analýzy a pri hlasovaní sa len zdržal hlasovania. Za zavádzajúce označil aj tvrdenie žalobcov, že žalovaný nepreveril vlastnícke pomery s údajmi uvedenými v listine prítomných zo zhromaždenia vlastníkov a neporovnal ich, či sú zhodné s údajmi v katastri nehnuteľností. Nesúhlasil ani s tvrdením žalobcov, že zhromaždenie vlastníkov nebolo zvolané jednou tretinou vlastníkov poľovných pozemkov začlenených do poľovného revíru a nebolo uznášaniaschopné, nakoľko zvolávateľom bolo Združenie urbáristov Hlohovec, pozemkové spoločenstvo, IČO: 31873863, so sídlom Radlinského 13, 920 01 Hlohovec, ktoré má výmeru 452,5491 ha, čo v prepočte je 41,2790 % z celkovej výmery, čo je viac ako jedna tretina vlastníkov.

27. Ďalší účastník 1. S. T. sa ku kasačnej sťažnosti žalobcov 1. a 2. vyjadril podaním z 09. júna 2021. Uviedol, že podanú kasačnú sťažnosť považuje za nedôvodnú, nakoľko krajský súd vec posúdil správne. Tvrdil, že právna nezávadnosť predmetnej zmluvy o užívaní poľovného revíru vyplýva z napadnutého rozsudku správneho súdu, ako aj z vyjadrenia žalovaného zo dňa 31. mája 2021, s ktorým sa ďalší účastník 1. v plnej miere stotožnil. Mal za to, že žalobcovia nerozlišujú medzi rôznymi povahami rozhodnutí správnych orgánov, a preto kladú nesprávne požiadavky na ich odôvodnenie. Navrhol, aby Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcov v celom rozsahu zamietol a zaviazal žalobcov nahradiť žalovanému a ďalším účastníkom trovy konania v rozsahu 100 %.

IV.

28. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší správny súd“) ako súd kasačný (§ 11 písm. h/ SSP) preskúmal kasačnú sťažnosť postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a po jej preskúmaní dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcov 1. a 2. je dôvodná.

29. Predmetom kasačného konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd zamietol žalobu, ktorou sa žalobcovia 1. a 2. domáhali preskúmania zákonnosti opatrenia žalovaného č. OU-

TT-PLO-2020/016220 zo dňa 05. marca 2020, ktorým tento podľa § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve zaevidoval zmluvu o užívaní poľovného revíru „Ž. U.“.

30. Kasačný súd z administratívneho spisu zistil, že dňa 25. februára 2020 bola žalovanému doručená žiadosť Poľovníckeho združenia „JAGER“ o evidenciu zmluvy o užívaní poľovného revíru „Ž. U.“, uzavretej dňa 25. februára 2019 medzi vlastníkami spoločného poľovného revíru „Ž. U.“, zastúpených S. T. ako splnomocnencom zvoleným na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov konanom dňa 17. februára 2020 v Trnave a Poľovným združením „JAGER“, zastúpeným predsedom združenia R. S.. K žiadosti pripojil spolu s uvedenou zmluvou aj odpis notárskej zápisnice, ktorá osvedčila priebeh zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov v spoločnom poľovnom revíri „Ž. U.“, ktorý doslovne súhlasí s prvopisom uloženým na Notárskom úrade v Prievidzi, u notára D. E. W., v zbierke notárskych zápisníc pod č. NZ 5367/2020.

31. Okresný úrad Trnava, pozemkový a lesný odbor pod č. OU-TT-PLO-2020/016220 dňa 05. marca 2020 zaevidoval zmluvu o užívaní poľovného revíru, o čom vydal opatrenie - evidenciu zmluvy o užívaní poľovného revíru podľa § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve.

32. V prejednávanej veci bolo potrebné posúdiť, či žalovaný naplnil dikciu ustanovenia § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve, a či v súlade s ustanoveniami zákona o poľovníctve, pri zaevidovaní zmluvy o užívaní poľovného revíru Ž. U. zo dňa 25. februára 2019, postupoval.

33. Z ustanovenia § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve vyplýva kompetencia a povinnosť správneho orgánu zaevidovať zmluvu o užívaní poľovného revíru, ak ju uzatvorila fyzická alebo právnická osoba podľa § 13 ods. 1, a ak ju podpísali vlastníci spoločného poľovného revíru vlastníci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru. Zákonodarca v § 16 ods. 1 tretia veta upravil, že súčasťou žiadosti o evidenciu zmluvy je notárska zápisnica osvedčujúca priebeh zhromaždenia.

34. Iba v intenciách § 16 zákona o poľovníctve bol kompetentný správny orgán predloženú zmluvu preskúmať a následne evidenciu zmluvy vykonať alebo jej vykonanie odmietnuť. Podľa kasačného súdu bol povinný správny orgán pred vydaním rozhodnutia o návrhu na evidenciu predloženej zmluvy skúmať splnenie zákonných podmienok § 5 ods. 3 a 4 zákona o poľovníctve [podmienky, na základe ktorých sa zvoláva a vykonáva svoju kompetenciu a prijíma rozhodnutie zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov (ďalej len „zhromaždenie“)], ako aj v intenciách ustanovenia § 13, ktoré upravuje zmluvu o užívaní poľovného revíru, ktorá bola predmetom konania podľa § 16 zákona o poľovníctve.

35. Kasačný súd sa stotožnil s názorom krajského súdu, že na postup pri vydávaní napadnutého opatrenia sa nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní (§ 79 ods. 2 písm. c/ zákona o poľovníctve), čo v konečnom dôsledku znamená, že rozhodnutie podľa § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve aj jeho forma a obsah, nenapĺňa § 46 a 47 správneho poriadku. Avšak napadnuté opatrenie žalovaného, hoci preň zákon nepredpisuje naplnenie kritérií zakotvených v § 46 a 47 správneho poriadku, nezodpovedá charakteru veci - evidencii zmluvy o užívaní poľovného revíru, keď z neho nie je zrejmé, akej veci sa týka, kedy a medzi akými účastníkmi a na aké obdobie je zmluva uzavretá.

36. Kasačný súd je toho názoru, že je povinnosťou správneho orgánu, pred vydaním rozhodnutia o evidencii zmluvy podľa § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve, aby správny orgán preskúmal v intenciách tohto zákonného ustanovenia splnenie zákonných podmienok zákona o poľovníctve, a to najmä § 5 ods. 3, 4 a § 13 zákona o poľovníctve a až po vykonaní tohto postupu je oprávnený, pri splnení zákonných podmienok, evidenciu zmluvy vykonať.

37. V zmysle § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve je súčasťou žiadosti o evidenciu zmluvy o užívaní poľovného revíru notárska zápisnica osvedčujúca priebeh zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov. V tejto súvislosti dáva kasačný súd do pozornosti, že notár v notárskej zápisnici podľa § 64

zákona č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) osvedčuje skutočnosť, ktorú bol schopný vnímať svojimi zmyslami, teda osvedčuje opis deja, ktorý sa uskutočnil v jeho prítomnosti. Notár nevykonáva právne hodnotenie a nepotvrďuje súlad zaznamenaného skutkového stavu so zákonom. V žiadnom prípade nemožno takto spísanú notársku zápisnicu chápať ako osvedčenie, že daný dej sa aj uskutočnil v súlade so zákonom, teda, že boli splnené všetky podmienky, ktoré právne predpisy na daný dej vyžadujú. Notár nevstupuje do daného deja, neposkytuje právne rady a ani neusmerňuje priebeh deja (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3Sžk/15/2017 zo dňa 21. marca 2018).

38. Z uvedeného vyplýva, že notárska zápisnica osvedčujúca priebeh zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov nenahrádza prieskumnú činnosť správneho orgánu, či boli splnené zákonné podmienky na evidenciu zmluvy o užívaní poľovného revíru.

39. Zaevidovanie zmluvy o užívaní poľovného revíru Ž. U. je individuálny správny akt s deklaratórnymi účinkami, pretože na jeho základe sa zavšílo postúpenie užívania spoločného poľovného revíru jeho vlastníckmi, resp. vlastníckmi poľovných pozemkov, ktoré do tohto revíru patria na poľovnícku organizáciu podľa § 32 zákona o poľovníctve, čo znamená, že sa priamo dotýkajú výkonu ich vlastníckych práv k týmto pozemkom.

40. Podmienky, aké musia byť splnené, aby vôbec došlo k postúpeniu užívania konkrétneho poľovného revíru stanovuje zákon o poľovníctve. Prvou a základnou podmienkou je, že zmluvu musia podpísať vlastníci spoločného poľovného revíru vlastníci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru. Táto podmienka musí byť splnená už v čase uzatvárania zmluvy podľa § 13 ods. 1, a to doložením dokladov o vlastníctve konkrétneho vlastníka pozemku zaradeného do poľovného revíru v čase jej uzatvárania, aby bolo možné naplniť hmotnoprávnu podmienku na uzavretie zmluvy podľa § 13 zákona o poľovníctve a zistiť nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru. Splnenie zákonnej podmienky musí byť preukázané v čase uzatvárania zmluvy a následne je preverené správnym orgánom po predložení žiadosti o zaevidovanie zmluvy o postúpenie užívania poľovného revíru v zmysle zákona o poľovníctve. Pokiaľ vlastníci (vzhľadom na veľký počet spoluvlastníkov pozemkov v poľovnom revíri) nepodpíšu takúto zmluvu o postúpení užívania poľovného revíru osobne, je potrebné relevantným dokladom, t.j. písomným splnomocnením vlastníka preukázať, kto za konkrétneho vlastníka koná a v akom rozsahu, kedy plná moc bola udelená, aby posudzovaný právny úkon bol perfektný z hľadiska hmotnoprávnych podmienok zákona. K obdobnému záveru dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom skoršom rozhodnutí sp. zn. 4Sžo/72/2014 zo dňa 06. októbra 2015.

41. Žalovaný vyššie uvedeným podmienkam konania pred rozhodnutím o zaevidovaní predloženej žiadosti v zmysle § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve nevenoval dostatočnú pozornosť a nezistil skutočný stav vecí, teda sám neskúmal, či zmluva o užívaní poľovného revíru zo dňa 25. februára 2019 spĺňa zákonné náležitosti, teda, či je platne uzavretá. Účinnosť zmluvy o užívaní poľovného revíru je podmienená zaevidovaním zmluvy úradom. Až zaevidovaním zmluvy príslušným úradom sa možno domáhať úspešného plnenia zo zmluvy. Zaevidovanie zmluvy tak nemá len evidenčný charakter, ale priamo sa dotýka vlastníckych práv na poľovných pozemkoch. Zákon o poľovníctve upravil postup príslušného orgánu verejnej správy pri rozhodovaní o takýchto zmluvách odlišne, ako to bolo v predchádzajúcom zákone č. 23/1962 Zb. o poľovníctve, ktorý bol účinný do 31. augusta 2009, v tom, že orgán verejnej správy už nevydáva rozhodnutie o schválení zmluvy o užívaní poľovného revíru, ale predloženú zmluvu zaeviduje až po preskúmaní podmienok jednak hmotnoprávnych, ako aj procesnoprávnych podľa zákona o poľovníctve, v nadväznosti na príslušné hmotnoprávne podmienky podľa Občianskeho zákonníka, pokiaľ ide o uzatváranie takýchto zmlúv účastníkmi právneho úkonu.

42. Pripustením opačného výkladu, a teda, že orgán verejnej správy pri zaevidovaní zmluvy o užívaní poľovného revíru skúma len formálne skutočnosti vymedzené zákonom o poľovníctve by mohla nastať situácia, že orgán verejnej správy by zaevidoval akúkoľvek zmluvu, ktorá by spĺňala len formálne skutočnosti, pričom z hľadiska hmotnoprávnych podmienok zákona by nemusela spĺňať ani

jednu. V zmysle § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve je orgán verejnej správy oprávnený zaevidovať len takú zmluvu, ak ju uzatvorila fyzická osoba alebo právnická osoba podľa § 13 ods. 1, a ak ju podpísali vlastníci spoločného poľovného revíru vlastníaci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru. Z uvedeného vyplýva, že orgán verejnej správy je povinný preskúmať, či predmetnú zmluvu skutočne uzatvorila nadpolovičná väčšina vlastníkov poľovných pozemkov. Bez takéhoto skúmania ju nie je oprávnený zaregistrovať, keďže nemá preukázanú ani túto základnú podmienku.

43. Kasačný súd dodáva, že správny orgán konajúci v zmysle § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve je povinný v opatrení o zaevidovaní zmluvy o užívaní poľovného revíru sa vysporiadať aj s dôvodmi, pre ktoré takto rozhodol. Aj v prípade takéhoto opatrenia sa jedná o individuálny správny akt, s ktorým sú spojené práva a povinnosti, bez ohľadu na to, v akom type správneho konania sa rieši spor o právo, ktoré vzhľadom na svoju povahu nemôže byť vylúčené z právomoci súdu, z čoho potom vyplýva nevyhnutnosť jeho odôvodnenia tak, aby bolo preskúmateľné. Nepostačuje iba konštatovanie, že zmluva bola zaevidovaná.

44. Kasačný súd po oboznámení s obsahom súdneho a predloženého administratívneho spisu dospel k záveru, že nebolo preukázané, že správny orgán pred vykonaním evidencie zmluvy riadne preskúmal splnenie zákonných podmienok pre vykonanie evidencie zmluvy, keď nie je možné preskúmať závery správneho orgánu o vyhodnotení namietaných pochybení pri zvolávaní zhromaždenia vlastníkov, majúcich vplyv na skutočnosť, či bolo zhromaždenie vlastníkov uznášaniaschopné. Táto skutočnosť je relevantná v záujme potlačania tzv. praktiky "vytesňovania menšinových vlastníkov" (angl. "squeeze out") pri zvolávaní valného zhromaždenia, keďže procesné práva prístupu menšinových vlastníkov na zhromaždenie musia byť garantované už v čase uzatvárania zmluvy podľa § 13 ods. 1 zákona o poľovníctve, a to doložením dokladov o vlastníctve konkrétneho vlastníka pozemku zaradeného do poľovného revíru.

45. Na základe uvedeného dospel kasačný súd k záveru, že napadnuté opatrenie žalovaného nie je v súlade so zákonom, nakoľko trpí vadou nepreskúmateľnosti pre nedostatok dôvodov, a keďže správny súd žalobu zamietol, kasačný súd podľa § 462 ods. 2 SSP rozsudok správneho súdu zmenil tak, že opatrenie žalovaného zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

46. V ďalšom konaní bude povinnosťou žalovaného postupovať vo vyššie načrtnutej línii, prejednať vec, znovu vo veci rozhodnúť a svoje rozhodnutie aj riadne a presvedčivo odôvodniť.

47. Ak dôjde k zrušeniu napadnutého rozhodnutia a k vráteniu veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, orgán verejnej správy je viazaný právnym názorom kasačného súdu (§ 469 SSP).

48. O nároku na náhradu trov konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 a 2 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP a § 175 ods. 1 SSP tak, že úspešným žalobcom 1. a 2. priznal proti neúspešnému žalovanému nárok na úplnú náhradu trov konania na krajskom súde a kasačnom súde. Kasačný súd ďalším účastníkom konania 1. a 2. právo na náhradu trov kasačného konania a konania pred správnym súdom nepriznal, pretože im nebola uložená povinnosť, s plnením ktorej by trovy konania vznikli.

49. Toto rozhodnutie prijal najvyšší správny súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP).

P o u č e n i e :

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

